

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 07.01.2005
KOM(2004) 860 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

om udvalgenes arbejde i 2003

[SEK(2004) 1722]

1. GENERELLE BEMÆRKNINGER OM KOMITOLOGISYSTEMET

Denne beretning dækker komitologiudvalgenes aktiviteter i 2003. Den bibeholder den grundlæggende struktur, der blev anvendt i den foregående beretning vedrørende 2002. Den indeholder et indledende afsnit 1, en horisontal oversigt over udvalgenes aktiviteter i afsnit 2 og et bilag med detaljerede statistikker vedrørende de enkelte komitologiudvalg fordelt efter Kommissionens forskellige tjenestegrene¹. Denne beretning bevarer den forbedrede gennemsigtighed for statistikkerne i bilaget, idet alle udvalgene er angivet separat med bemærkninger til deres arbejde.

1.1 Komitologiudvalgenes formål og retlige status

Komitologiudvalgenes opgave er at bistå Kommissionen med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, som den lovgivende magt i skikkelse af Rådet og Europa-Parlamentet har tillagt Kommissionen. Komitologiudvalgene er karakteriseret ved følgende tre grundprincipper:

For det første er de nedsat af den lovgivende magt (Rådet og Europa-Parlamentet) efter de "lovgivningsprocedurer", som fandt anvendelse på tidspunktet for vedtagelsen af den "udvalgsnedsættende" basisretsakt, dvs. samarbejds- eller rådgivningsproceduren og siden vedtagelsen af Maastricht-traktaten desuden den fælles beslutningsprocedure. Komitologiudvalgene har således et retsgrundlag, som er fastlagt i en såkaldt "basisretsakt".

For det andet er deres struktur og arbejdsform på flere punkter ens. Kommissionens repræsentant er formand for udvalget, som derudover alene består af repræsentanter for medlemsstaterne, som er de egentlige "medlemmer" af udvalgene. Udvalgene arbejder inden for rammerne af de i basisretsakten fastlagte procedurer, således som Rådet har bestemt det i komitologiafgørelsen.

I medfør af artikel 9 i Rådets afgørelse 1999/468/EF² er den tidligere komitologiafgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 (komitologiafgørelsen af 1987) ophævet³. Procedurerne fra 1987 fandt dog midlertidig anvendelse indtil den ændring af basisretsakterne, som bragte dem i overensstemmelse med komitologiprocedurerne i afgørelse 1999/468/EF. Dette blev opnået enten ved hjælp af individuelle ændringsretsakter eller via "tilpasningsforordninger" (jf. punkt 1.2).

For det tredje afgiver udvalgene udtalelser om udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen forelægger dem i henhold til basisretsakten, og arbejder efter de dertil indrettede procedurer: rådgivnings-, forvaltnings- eller forskriftsproceduren.

Forvaltningsproceduren er ifølge artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF forbeholdt forvaltningsforanstaltninger som dem, der vedrører anvendelsen af den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik eller gennemførelsen af programmer med store budgetmæssige konsekvenser (artikel 2, litra a)). Forskriftsproceduren bør ifølge artikel 2, litra b), anvendes til at vedtage generelle foranstaltninger, der har til formål at gennemføre

¹ Bilaget har form af et arbejdsdokument fra Kommissionen.

² EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

³ EFT L 197 af 18.7.1987, s. 33.

væsentlige bestemmelser i basisretsakter, herunder foranstaltninger vedrørende beskyttelse af menneskers, dyrs eller planters sundhed eller sikkerhed, og til at ajourføre "tekniske" bestemmelser i en basisretsakt. Rådgivningsproceduren anvendes, når den anses for den mest hensigtsmæssige.

1.2 Status over gennemførelsen af afgørelse 1999/468/EF

I erklæring 2 om gennemførelsen af Rådets afgørelse 1999/468/EF⁴ enedes Rådet og Kommissionen om, at bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen med udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser i henhold til afgørelse 87/373/EØF, burde justeres hurtigst muligt og i overensstemmelse med de relevante lovgivningsprocedurer, således at de blev bragt på linje med bestemmelserne i artikel 3-6 i afgørelse 1999/468/EF.

Udvalgsprocedurerne i en række basisretsakter er fra sag til sag blevet ajourført, siden afgørelse 1999/468/EF trådte i kraft. Med henblik på at afslutte ajourføringen fremlagde Kommissionen ved udgangen af 2001 en pakke indeholdende fire forslag (de såkaldte "*tilpasningsforordninger*")⁵, der omfatter over 300 basisretsakter, hvori der fastlægges gennemførelsesprocedurer. Rådet og Europa-Parlamentet udstedte "*tilpasningsforordningerne*" i løbet af 2003⁶ efter de relevante lovgivningsprocedurer (proceduren med samstemmende udtalelse, den fælles beslutningsprocedure og høringsproceduren med kvalificeret flertal og enstemmighed). Det skal bemærkes, at tilpasningsretsakterne hverken øver indflydelse på retsakternes substansbestemmelser eller beskyttelsesprocedurerne for eller identiteten af de i basisretsakterne fastsatte udvalg.

Som et vigtigt nyt element er der ved artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF og Rådets og Kommissionens erklæringer i forbindelse med denne bestemmelse (navnlig erklæring 4 og 5) truffet en række foranstaltninger til sikring af *større åbenhed* omkring komitologiudvalgenes arbejde.

I den forbindelse bidrager offentliggørelsen af denne *årsberetning om udvalgenes arbejde* som fastsat i artikel 7, stk. 4, i sig selv til at kaste lys over Kommissionens aktiviteter i forbindelse med udøvelsen af dens beføjelser.

Desuden har Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 4, offentliggjort en *liste over samtlige udvalg*, som bistår den med udøvelsen af disse gennemførelsesbeføjelser⁷. En kontinuerligt ajourført oversigt over de eksisterende udvalg findes i *registeret* (jf. nedenfor) og i årsberetningerne.

⁴ EFT C 203 af 17.7.1999, s. 1.

⁵ KOM(2001) 789 endelig; vedtaget den 27.12.2001.

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1) og 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36) af 14.4.2003 om tilpasning til afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter vedtaget af Rådet efter høringsproceduren (kvalificeret flertal/enstemmighed), Rådets forordning (EF) nr. 1105/2003 (EUT L 158 af 27.6.2003, s. 3) af 26.5.2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1260/1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (proceduren med samstemmende udtalelse) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1) af 29.9.2003 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter omfattet af proceduren i EF-traktatens artikel 251 (fælles beslutningsprocedure).

⁷ EFT C 225 af 8.8.2000, s. 2.

I medfør af artikel 7, stk. 1, vedtog Kommissionen den 31. januar 2001 en *standardforretningsorden*⁸, som danner grundlag for vedtagelsen af en forretningsorden i hvert af de eksisterende eller nynedsatte udvalg. Kommissionen har til hensigt at vedtage en ajourført udgave af standardforretningsordenen, navnlig for at bringe den i overensstemmelse med de nye regler om aktindsigt (jf. nedenfor). Ved udgangen af 2003 havde 94 af i alt 263 udvalg vedtaget en intern forretningsorden på grundlag af den gældende standardforretningsorden.

Endelig er det i artikel 7, stk. 5, i afgørelse 1999/468/EF fastsat, at *henvisninger til samtlige dokumenter, som tilsendes Europa-Parlamentet i medfør af komitologiprocedurerne*, offentliggøres i et register, der oprettes af Kommissionen. Dette register har været operationelt siden december 2003⁹. I overensstemmelse med sin 5. erklæring vedrørende Rådets afgørelse 1999/468/EF har Kommissionen føjet en *dokumentsamling* til registeret som en supplerende åbenhedsforanstaltning, der gør mange dokumenter, som sendes til Europa-Parlamentet, offentligt tilgængelige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter¹⁰, som trådte i kraft den 3. december 2001. Dokumentsamlingen indeholder dagsordener for, sammenfattende referater af og afstemningsresultater fra udvalgenes møder og arbejde; udkast til gennemførelsesforanstaltninger offentliggøres foreløbig ikke.

1.3 Europa-Parlamentets ret til indsigt

Kommissionen er forpligtet til at underrette Europa-Parlamentet om udvalgenes arbejde og tilsende det alle de udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som den fremlægger i henhold til en basisretsakt vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251 (fælles beslutningsprocedure), for at Europa-Parlamentet kan udøve den ret til indsigt, som det har fået tillagt i artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF.

Europa-Parlamentet og Kommissionen indgik i februar 2000 en *aftale om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF* for at fastsætte de konkrete vilkår for udøvelsen af de forpligtelser, der påhviler Kommissionen¹¹.

Ifølge aftalen skal dokumenterne fremsendes elektronisk, hvilket er blevet indført gradvis i løbet af 2001. Dokumenterne fra Kommissionens tjenestegrene sendes først til Kommissionens Generalsekretariat, som straks videresender dem til en central afdeling i Europa-Parlamentet. På nuværende tidspunkt fremsendes næsten samtlige dokumenter elektronisk.

Medmindre der er tale om en hastesag, fastsætter aftalen en periode på en måned fra modtagelsen af et "endeligt" udkast til gennemførelsesforanstaltning¹² i henhold til en retsakt, der vedtages gennem den fælles beslutningsprocedure, for at gøre det muligt for Europa-Parlamentet i påkommende tilfælde (på et plenarmøde) at vedtage en begrundet beslutning i

⁸ EFT C 38 af 6.2.2001, s. 3. Efter en række ændringer, der skal godkendes af Kommissionen, samt sprogrevision vil standardforretningsordenen på ny blive offentliggjort i EUT.

⁹ Se internetadressen: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/regcomito/registre.cfm?CL=en Registeret indeholder dokumenter regnet fra begyndelsen af 2003.

¹⁰ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

¹¹ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19. Aftalen erstatter en række tidligere aftaler: Plumb/Delors-aftalen fra 1988, Samland/Williamson-aftalen fra 1996 og "modus vivendi" fra 1994.

¹² Udkastene sendes første gang inden udvalgmødet, og hvis der sker mange ændringer på mødet, sendes de igen.

henhold til artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, såfremt det mener, at udkastet rækker ud over de gennemførelsesbeføjelser, der er fastlagt i basisretsakten¹³.

Den bilaterale aftale fra februar 2000 blev gennemført ved en yderligere *administrativ aftale* mellem Europa-Parlamentets og Kommissionens generalsekretariat af 14. december 2001. Denne administrative aftale skal sikre en harmoniseret tilgang i Kommissionens tjenestegrene, således at alle Kommissionens forpligtelser i henhold til den bilaterale aftale fra februar 2000 opfyldes fyldestgørende. I aftalen fastsættes der navnlig minimumsstandarder med hensyn til dokumenttyper og deres struktur. Det skal bemærkes, at det heller ikke i 2003 forekom, at Europa-Parlamentet fandt det nødvendigt at vedtage en begrundet beslutning på grundlag af artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF.

1.4 Forelæggelser for Rådet

Der blev ikke i 2003 rapporteret om nogen forelæggelser for Rådet. I henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF skal udkast til foranstaltninger forelægges Rådet, når Kommissionen ikke opnår det nødvendige flertal under forskriftsproceduren eller må forvente at blive nedstemt med kvalificeret flertal under forvaltningsproceduren. Mangelen på forelæggelser (og i de foregående år den lave procentdel, nemlig under 1 %, set i forhold til det samlede antal retsakter, som Kommissionen har vedtaget efter forvaltnings- eller forskriftsproceduren) viser, at udvalgenes arbejde under den nuværende ordning er kendetegnet ved en høj grad af enighed, og at Kommissionens repræsentanters forslag normalt godkendes af udvalgene.

1.5 Anden udvikling

I december 2002 fremsatte Europa-Kommissionen et forslag til en revideret forskriftsprocedure¹⁴ for foranstaltninger, som i vid udstrækning tog sigte på at gennemføre væsentlige aspekter eller tilpasse visse andre aspekter ved basisretsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure (traktatens artikel 251). Efter denne foreslåede nye procedure stilles Europa-Parlamentet og Rådet lige ved overvågningen af Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne. Den 2. september 2003 tilsluttede Europa-Parlamentet sig generelt Kommissionens forslag¹⁵, idet det foreslog et særdeles beskedent antal tekniske ændringer. Den 22. april 2004 fremsatte Kommissionen et ændret forslag¹⁶ for at medtage størstedelen af Europa-Parlamentets ændringsforslag og klarlægge den nye procedure. Det ændrede forslag behandles i øjeblikket af Rådet.

I sit udkast til forfatningstraktat foreslog *Konventet om Den Europæiske Unions Fremtid* regeringskonferencen, at Kommissionens gennemførelsesbeføjelser ændres¹⁷. Ved konventets udkast indføres en nyt retsakt, den "delegerede" forordning, der skal udstedes af Kommissionen for at supplere eller ændre visse "ikke væsentlige" elementer af EU-lovgivningen under Europa-Parlamentets og Rådets kontrol, idet disse institutioner kan

¹³ Basisretsakten skal også være vedtaget ved Rådets og Europa-Parlamentets fælles beslutningsprocedure (traktatens artikel 251).

¹⁴ Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (KOM(2002) 719 endelig af 11.12.2002).

¹⁵ Beslutning vedtaget den 2.9.2003 (P5-TA(2003) 0352) på grundlag af en betænkning fra Richard Corbett.

¹⁶ KOM(2004) 324 endelig af 22.4.2004.

¹⁷ Udkast til en traktat om en forfatning for Europa, forelagt Det Europæiske Råd på dets møde i Thessaloniki, 20. juni 2003, artikel I-35 og I-36.

ophæve selve delegeringen eller gøre indsigelse mod et udkast til forordning; der skal sondres mellem disse delegerede forordninger og de almindelige gennemførelsesretsakter, som Kommissionen overvejende vil vedtage under en vis kontrol fra medlemsstaternes side. Teksten forblev uændret i den endelige udgave, som regeringskonferencen vedtog på Det Europæiske Råds møde den 17.-18. juni 2004.¹⁸

Udvidelsen af Den Europæiske Union fandt sted den 1. maj 2004. I overensstemmelse med konklusionerne fra topmødet i december 2002 i København vedtog Kommissionen den 25. februar 2003 foranstaltninger¹⁹, hvorved der fra dagen efter tiltrædelsestraktatens undertegnelse den 16. april 2003 blev indrømmet de ti nye medlemsstater *aktiv observatørstatus*²⁰. Under dette arrangement blev repræsentanter for de nye medlemsstater indbudt til de fleste møder i komitologiudvalgene; de fik mulighed for at fremføre deres synspunkter om de emner, der blev drøftet på møderne, men de fik ikke ret til at deltage i afstemningen om udkast til gennemførelsesforanstaltninger. For de tre resterende kandidatlandes vedkommende (Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet) blev deltagelsen fortsat tilrettelagt på grundlag af "Meddelelse fra Kommissionen til Rådet — Ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg"²¹. I løbet af det af beretningen omfattede år blev de ti nye medlemsstater repræsenteret i ca. 186 af det samlede antal på 256 udvalg.

2. HORIZONTAL OVERSIGT OVER AKTIVITETER

2.1 Antal udvalg og proceduretyper

Det er vigtigt, at der sondres mellem på den ene side komitologiudvalg og på den anden side andre enheder, navnlig "ekspertgrupper", som Kommissionen selv har nedsat. Sidstnævnte beskæftiger sig med forberedelse og gennemførelse af politikker, medens komitologiudvalgene beskæftiger sig med gennemførelse af retsakter. Denne beretning omhandler udelukkende komitologiudvalg. Antallet af komitologiudvalg er opgjort pr. aktivitetssektor (tabel I) pr. 31.12.2003. Tallene for det foregående år (status pr. 31.12.2002) er medtaget til sammenligning.

TABEL I — SAMLET ANTAL UDVALG

Politikområde	2002	2003
Erhvervspolitik (ENTR)	31	33
Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold (EMPL)	8	8

¹⁸ Der henvises til den foreløbige konsoliderede udgave af udkastet til traktat om en forfatning for Europa, dokument CIG 86/04 af 25.6.2004.

¹⁹ Kommissionsdokument C(2003) 341/3.

²⁰ På vej mod et udvidet EU, strategidokument og Europa-Kommissionens rapport om de enkelte ansøgerlandes fremskridt i retning mod tiltrædelse (9.10.2002), KOM(2002) 700 endelig, se punkt 3.3 (s. 25).

²¹ KOM(1999) 710 endelig af 20.12.1999.

Landbrug (AGRI)	29	30
Transport/energi/transeuropæiske net (TREN)	39	45
Miljø (ENV)	35	35
Forskning (RTD)	8	2
Informationssamfundet (INFSO)	13	13
Fiskeri (FISH)	3	3
Det indre marked (MARKT)	11	12
Regionalpolitik (REGIO)	2	2
Beskatning og toldunion (TAXUD)	9	9
Uddannelse og kultur (EAC)	6	7
Sundhed og forbrugerbeskyttelse (SANCO)	22	13 *
Retlige og indre anliggender (JAI)	7	7
Eksterne forbindelser (RELEX)	2	3
Handel (TRADE)	12	13
Udvidelse (ELARG)	2	2
Europe Aid (AIDCO)	8	8
Humanitær bistand (ECHO)	1	1
Statistik (ESTAT)	6	7
Budget (BUDG)	1	2
Bekæmpelse af svig (OLAF)	1	1
I ALT	256	256

Tallene viser udvalgenes fordeling efter politikområde. Transport/energi (45), miljø (35), erhvervs politik (33) og landbrug (30) har det største antal udvalg. Med 143 af det samlede antal på 256 udvalg tegner disse politikområder sig alene for mere end halvdelen af samtlige udvalg. Kommissionen bestræber sig fortsat på at minimere væksten i antallet af udvalg. Set i

* Modsat hvad der var tilfældet året før, medregnes Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed med sine ni afdelinger og underafdelinger efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 178/2002, EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1, som én komité.

forhold til 2002 var antallet af udvalg således stabilt i 2003. Selv om den lovgivende magt på nogle politikområder med voksende aktivitet (navnlig transport og energi) har nedsat nye udvalg, er antallet på andre politikområder faldet som følge af omlægningen af den retlige ramme (se f.eks. sundhed og forbrugerbeskyttelse og forskning).

Komitologiudvalgene kan klassificeres efter den proceduretype, de anvender (rådgivning, forvaltning, forskrift eller beskyttelse — se tabel II). For en del af 2003 fandt 1987-komitologiprocedurene fortsat anvendelse indtil "tilpasningsforordningernes" ikrafttræden (jf. punkt 1.2 ovenfor). De forskellige *varianter* i forhold til 1987-komitologiprocedurene (IIa og IIb, IIIa og IIIb) tælles sammen med de tilsvarende nye proceduretyper som foreskrevet i erklæring 2 om gennemførelsen af Rådets afgørelse 1999/468/EF²².

Da nogle udvalg anvender flere forskellige procedurer (fra rådgivningsproceduren til forskriftsproceduren plus beskyttelsesproceduren), er disse adskilt fra de udvalg, der kun anvender én procedure.

TABEL II — ANTAL UDVALG EFTER PROCEDURE (2003)

	Procedure				Udvalg, som anvender flere procedurer
	Rådgivning *	Forvaltning *	Forskrift *	Beskyttelse	
ENTR	9	4	18	—	2
EMPL	1	—	3	—	4
AGRI	—	23	4	—	3
TREN	7	12	21	1	4
ENV	3	6	26	—	—
RTD	—	1	—	—	1
INFSO	1	3	3	—	6
FISH		1	—	—	2
MARKT	2	4	6	—	—
REGIO	—	1	—	—	1
TAXUD	1	4	4	—	—
EAC	1	—	—	—	6
SANCO	1	—	7	—	5

²² EFT C 203 af 17.7.1999, s. 1. Dette betyder: Variant I sammen med rådgivningsproceduren, variant IIa og IIb sammen med forvaltningsproceduren og variant IIIa og IIIb sammen med forskriftsproceduren.

JAI	1	—	1	—	5
RELEX	1	1	—	—	1
TRADE	2	3	2	—	6
ELARG	—	1	—	1	—
AIDCO (inkl. DEV)	—	6	2	—	—
ECHO	—	—	—	—	1
ESTAT	—	4	1	—	2
BUDG	1	—	1	—	—
OLAF	—	—	1	—	—
I ALT	31	74	100	2	49

* Inkl. henholdsvis procedure I, II og III i henhold til Rådets afgørelse 87/373/EØF.

Tallene viser, at næsten halvdelen af udvalgene (100 ud af 256) udelukkende arbejder med forskriftsproceduren. Herefter følger et tydeligt mindre antal udvalg, der udelukkende arbejder med forvaltningsproceduren (74). Fordelingen efter politikområde viser, at brugen af de tre procedurertyper varierer fra politikområde til politikområde. Som det fremgår, er en af procedurerne dog tydeligt dominerende på nogle af politikområderne: Transport/energi og miljø arbejder med et stort antal udvalg, der fungerer efter forskriftsproceduren, medens landbrug arbejder med et stort antal udvalg, der fungerer efter forvaltningsproceduren.

2.2 Antal møder

Antallet af udvalg er ikke den eneste indikator for komitologiaktiviteten. *Antallet af møder*, der blev afholdt i 2003, afspejler arbejdsintensiteten generelt, på sektorplan og i de enkelte udvalg (tabel III).

TABEL III — ANTAL MØDER

	2002	2003		2002	2003
ENTR	44	59	EAC	19	23
EMPL	17	17	SANCO	109	101
AGRI	352	322	JAI	28	21
TREN	23	44	RELEX	1	5
ENV	49	54	TRADE	37	32
RTD	46	50	ELARG	7	8

INFSO	36	31	AIDCO	40	35
FISH	25	25	ECHO	10	10
MARKT	25	38	ESTAT	15	17
REGIO	12	12	BUDG	5	6
TAXUD	106	113	OLAF	1	1

Som i 2002 er det højeste antal møder afholdt inden for landbrug (med 322 møder), hvor forvaltningen af de forskellige landbrugsmarkeder kræver hyppige møder. Derefter følger beskatning og toldunion (med 113 møder) og sundhed og forbrugerbeskyttelse (med 101 møder) — som bl.a. har ansvaret for fødevarer sikkerhed — og en gruppe af andre sektorer såsom erhvervs politik, miljø og forskning, hvor antallet af møder ligger i intervallet 50-70.

2.3 Antal udtalelser og retsakter

Som anført i den foregående beretning indeholder denne beretning samlede tal for de formelle *udtalelser*, som udvalgene har afgivet²³, og de efterfølgende *retsakter* (dvs. gennemførelsesforanstaltninger = love, administrative afgørelser), som Kommissionen har vedtaget. Disse tal viser udvalgenes konkrete "produktion" (tabel IV). I 2003 afgav udvalgene tilsammen 2 981 *udtalelser* (mod 3 610 i 2002), medens Kommissionen vedtog 2 768 *retsakter* (mod 3 077 i 2002). Begge indikatorer viser, at der i 2003 var tale om en kvantitativt noget lavere "produktion" end i den foregående periode.

TABEL IV — ANTAL UDTALELSER OG RETSAKTER (2003)

	Udtalelser	Retsakter		Udtalelser	Retsakter
ENTR	395	352	EAC	97	47
EMPL	16	0	SANCO	392	392
AGRI	1 413	1 413	JAI	13	7
TREN	30	24	RELEX	4	4
ENV	39	31	TRADE	66	55
RTD	74	60	ELARG	83	90
INFSO	34	21	AIDCO	164	153
FISH	19	9	ECHO	42	42

²³ Herunder positive og negative udtalelser og ingen udtalelse efter en formel afstemning under forskrifts- og forvaltningsproceduren.

MARKT	10	8	ESTAT	26	18
REGIO	29	7	BUDG	1	1
TAXUD	34	34	OLAF	0	0

Det store antal vedtagne *retsakter* på visse politikområder — landbrug (1 413), sundhed og forbrugerbeskyttelse (392) og erhvervs politik (352) — viser igen intensiteten i det arbejde, der er delegeret til Kommissionen på disse områder gennem komitologiprocedurerne ²⁴.

²⁴ Det skal dog bemærkes, at antallet af vedtagne retsakter ikke i sig selv udtrykker de truffe afgørelses politiske, økonomiske eller finansielle betydning.